

CORELAȚIA ÎNTRE MODIFICĂRILE APARATULUI DENTO-MAXILAR ȘI STATUSUL POSTURAL LA SPORTIVI

Corina ARAPU¹, Adriana GRECU¹, Alisa TĂBÎRȚĂ²

¹Centrul Național de Medicină Sportivă „Atletmed”, Republica Moldova

²Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu”, Republica Moldova

Autor corespondent: Corina Arapu, e-mail: corina_arapu@yahoo.com

Cuvinte-cheie:
anomalii dento-maxilare, status postural, corelație, sportivi.

Introducere. Studiile recente prezintă date despre relația dintre ocluzia dentară patologică și modificările de postură generală. Dereglările statice și dinamice ale articulației temporo-mandibulare și modificările de structurale ale mușchilor masticatori pot declanșa o serie de mecanisme compensatori care modifică tonusul musculaturii coloanei vertebrale și a membrilor, cu impact negativ asupra posturii. Dereglările de postură, chiar și cele mai neînsemnate, ar putea fi un factor important în biomecanica și performanțele fizice ale sportivului.

Scopul. Analiza datelor din literatură referitoare la corelația dintre deficitul de ocluzie dentară și dereglările de postură la persoanele care practică sportul sistematic.

Material și metode. A fost realizat un studiu de analiză a literaturii de specialitate cu utilizarea combinațiilor de cuvinte-cheie: „anomalii dento-maxilare”, „status postural”, „sportivi” scrise pe motorul de căutare Google Scholar, PubMed, Hinari. Rezultatul căutării a prezentat 399 de surse, dintre care au fost disponibile în text deplin 32, analizate au fost 19 surse bibliografice relevante tematicii.

Rezultate. În literatura de specialitate se menționează că la originea anomaliilor dento-maxilare participă, alături de interpoziții heterotrope, autotrope și obiceiuri vicioase, generatoare de forțe nocive asupra posturii capului și corpului în timpul desfășurării unor activități, dar și în timpul somnului. Hiperflexia și hiperextensia extremității cefalice față de corp poate favoriza deplasarea spre înainte și, respectiv, spre posterior a mandibulei, situații caracteristice relațiilor prognate și ulterior retrognate. Sistemul postural, ca urmare a complexității sale, necesită o serie de informații percepute în mod continuu de receptori. Funcționarea optimă a acestor receptori este reprezentată de poziția ideală a corpului în spațiu. Analiza studiilor din domeniu au arătat că chiar dacă există o corelație dintre deficitul dento-maxilare și dereglările de postură nu sunt date științifice pentru argumentarea corelației cauză-efect atât în populația generală, cât și la sportivi.

Concluzii. Corelația dintre dezechilibrul la nivelul unității masticatorii și a deficitelor posturale la sportivi nu este suficient argumentată științific în literatura de specialitate și trebuie studiată pentru a dezvolta strategii de diagnostic și de tratament.